



Ministerul Finanțelor Publice

Agentia Nationala de Administrare Fiscala
Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Suceava
Biroul Soluționare Contestații



Str. Vasile Bumbac nr.7 Suceava
Tel : 0230 521 358 int 614
Fax : 0230 215 087
e-mail :

DECIZIA NR. 99

din data de 18.09.2009

privind soluționarea contestației formulate de **S.C.S.R.L.**
din municipiul Suceava, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice
a județului Suceava sub nr. din 04.08.2009

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava prin adresa nr. din 27.07.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava sub nr. din 04.08.2009, cu privire la contestația formulată de **S.C.S.R.L.**, având domiciliul fiscal în municipiul Suceava,, județul Suceava.

S.C.S.R.L. contestă Decizia de impunere nr. din 06.07.2009, înregistrată sub nr. /08.07.2009, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, **privind suma delei**, reprezentând:

- lei taxa pe valoarea adăugată;
-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut la art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 205 și 209 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Suceava este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. S.C.S.R.L. Suceava, contestă măsurile stabilite prin Decizia de impunere nr. din 06.07.2009, înregistrată sub nr. din 08.07.2009, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din 08.07.2009, întocmite de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, prin care s-au stabilit obligații fiscale în sumă delei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorări de întârziere în sumă delei.

Petenta precizează că, S.C.S.R.L. a decis completarea activității cu noi sectoare de activitate, conform actului constitutiv al societății, actualizat la data de 18.07.2008 unde, pe lângă obiectul principal de activitate, respectiv „fabricarea de articole confecționate din textile – cod CAEN 1392, apar o serie de noi obiecte de activitate, astfel: transporturi maritime și costiere de pasageri – cod CAEN 5010, transporturi de pasageri pe căi navigabile interioare – cod CAEN 5030, activități de închiriere și de leasing cu bunuri recreaționale și echipamente sportive – cod CAEN 7721, activități de închiriere și leasing cu mașini și echipamente de transport pe apă.

Contestatoarea susține că, toate aceste activități se concretizează în operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, motiv pentru care nu se poate presupune că bunurile achiziționate nu sunt destinate în scopul unor operațiuni taxabile din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată.

Petenta precizează că, la data achiziționării și punerii în funcțiune a mijlocului fix, respectiv sfârșitul lunii octombrie 2008, sezonul estival 2008 se încheia, motiv pentru care nu a fost posibilă înregistrarea de venituri din operațiuni taxabile.

Societatea precizează că, în anul 2008 a efectuat investițiile și cheltuielile cu înregistrarea ambarcațiunii la Autoritatea Navală Română la Căpitănia zonală Tulcea și Giurgiu și s-a ocupat în același timp de încheierea de contracte de prestări servicii cu diverse societăți de turism, de exemplu contratele încheiate cu S.C. S.R.L. și S.C.S.R.L., pentru colaborări ulterioare care vizau închirierea acestei ambarcațiuni.

Petenta susține că în lunile mai, iunie și iulie 2009, societatea a înregistrat primele venituri din activitatea de închiriere a ambarcațiunii, în baza contractelor încheiate în toamna anului 2008 cu S.C. S.R.L. și S.C.S.R.L. și că actuala conjunctură economică a împiedicat societatea să realizeze și alte venituri.

În drept, petenta își întemeiază contestația pe dispozițiile art. 43, 84 – 88, art. 175- art. 188 din Codul de procedură fiscală republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta precizează că depune la dosarul contestației copii ale contractelor de prestări servicii încheiate cu S.C. S.R.L. și S.C.S.R.L. și copii ale facturilor de prestări servicii emise cu nr. T5007 din 30.06.2009 către S.C. S.R.L., factura nr.din 18.06.2009, factura din 03.06.2009 și factura nr. din 03.07.2009 emise către S.C.S.R.L.

II. Prin Decizia de impunere nr./08.07.2009, Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava a stabilit că S.C.S.R.L. Suceava datorează bugetului de stat taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei și majorări de întârziere aferente în sumă totală delei.

În urma verificărilor efectuate, organele de control au constatat că, în luna august 2008, societatea a achiziționat următoarele bunuri:

- o ambarcațiune, marca, sport, în baza contractului de leasing nr. /06.08.2008, încheiat cu
- remorca ambarcațiune, în baza facturii nr. /26.08.2008, emisă de S.C.S.R.L.;
- schiuri, veste, vâsle, în baza facturii nr. /26.08.2008, emisă de S.C.S.R.L.

Organele de control au considerat că societatea nu are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă facturilor menționate mai sus, pe motiv că societatea nu poate justifica aceste achiziții în folosul operațiunilor sale taxabile, fiind încălcate prevederile art. 145 alin. 2 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

În consecință, organele de control au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, pentru care s-au calculat majorări de întârziere în sumă de lei, pentru perioada 29.10.2008 – 18.06.2009, în baza prevederilor art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

III. Din documentele existente la dosarul cauzei și având în vedere motivațiile petentei, în raport cu actele normative în vigoare pentru perioada verificată, s-au reținut următoarele:

Referitor la suma de lei, reprezentând lei taxa pe valoarea adăugată și lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este dacă organul de soluționare se poate pronunța cu privire la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă achiziționării unei ambarcațiuni, remorcă ambarcațiune, schiuri, veste și vâsle, în condițiile în care, organele de control au considerat că bunurile achiziționate nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile ale societății, fără a preciza care sunt motivele care conduc la această concluzie, iar petenta depune la dosarul cauzei copii ale unor facturi și contracte privind închirierea bunurilor achiziționate.

În fapt, în luna august 2008, societatea a achiziționat următoarele bunuri:

- o ambarcațiune, marca, sport, în baza contractului de leasing nr. /06.08.2008, încheiat cu
- remorca ambarcațiune, în baza facturii nr. /26.08.2008, emisă de S.C.S.R.L.;
- schiuri, veste, vâsle, în baza facturii nr. /26.08.2008, emisă de S.C.S.R.L.

Organele de control au considerat că societatea nu are dreptul de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, aferentă facturilor menționate

mai sus, pe motiv că societatea nu poate justifica aceste achiziții în folosul operațiunilor sale taxabile, motiv pentru care au stabilit o taxă pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei.

În drept, în speță sunt aplicabile următoarele prevederi legale:

- **art. 145 alin. 3 lit. a)** din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, republicat, cu modificările și completările ulterioare, unde se precizează:

ART. 145

„Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Conform acestui text de lege, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că, în luna august 2008, S.C.S.R.L. a înregistrat și dedus TVA în sumă de lei, aferentă achiziționării unei ambarcațiuni, remorcă ambarcațiune, vâsle, veste și schiuri.

Organele de control au considerat că achiziționarea ambarcațiunii, a remorcii și celorlalte bunuri, respectiv veste, vâsle și schiuri, în sumă totală delei, pentru care s-a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei, nu se justifică, nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, însă din raportul de inspecție fiscală nu rezultă cu claritate motivele pentru care organele de control au ajuns la concluzia că aceste achiziții nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

La art. 65 alin. 2, art. 109 alin. 1 și art. 213 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se precizează următoarele:

ART. 65

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

[...]

(2) Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

ART. 109

„Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.”

ART. 213

„Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei.

Având în vedere prevederile legale incidente speței și faptul că organele de control nu prezintă motivele pentru care au considerat că bunurile achiziționate, respectiv ambarcațiune, remorcă, vâsle, veste și schiuri, nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, organul de soluționare nu se poate pronunța cu privire la deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată în sumă de lei.

Prin contestația formulată petenta susține că, la data achiziționării și punerii în funcțiune a mijlocului fix, respectiv sfârșitul lunii octombrie 2008, sezonul estival 2008 se încheia, motiv pentru care nu a fost posibilă înregistrarea de venituri din operațiuni taxabile în anul 2008, însă au fost efectuate cheltuieli cu înregistrarea ambarcațiunii la Autoritatea Navală Română la Căpitănia zonală Tulcea și Giurgiu și au fost încheiate contracte de prestări servicii cu diverse societăți de turism, respectiv S.C. S.R.L. și S.C.S.R.L., pentru colaborări ulterioare care vizau închirierea ambarcațiunii.

Petenta susține că în lunile mai, iunie și iulie 2009, societatea a înregistrat primele venituri din activitatea de închiriere a ambarcațiunii, în baza contractelor încheiate în toamna anului 2008 cu S.C. S.R.L. și S.C.S.R.L..

În referatul cu propuneri de soluționare, organele de control precizează că, până la data controlului, societatea nu a închiriat ambarcațiunea și nici nu a demonstrat intenția de a desfășura asemenea activități, neexistând contracte de închiriere cu potențiali beneficiari, însă petenta depune la dosarul cauzei copia contractului de prestări servicii din 12.08.2008, încheiat cu S.C.S.R.L. și copii ale facturilor de prestări servicii nr.din 30.06.2009 și nr.din 10.07.2009 emise către S.C. S.R.L. și factura nr.din 18.06.2009, facturadin 03.06.2009, factura nr.din 03.07.2009 și nr.din 10.07.2009, emise către S.C.S.R.L., documente care nu au fost prezentate în timpul verificării, nefiind cercetate de către organele de control.

Referitor la dreptul contestatoarei de a depune probe noi în susținerea cauzei, sunt incidente prevederile **art. 213 alin (4)** din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se precizează:

„(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat

activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.”

Referitor la aplicarea acestui articol, **pct. 182.1** din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin **H.G. nr. 1050/2004**, precizează:

„182.1. În temeiul art. 182 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, contestatorul, intervenienții și/sau împuterniciții acestora, în fața organelor de soluționare a contestațiilor, se pot folosi de orice probe noi relevante, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.”

Din textele de lege mai sus prezentate se reține că petenta poate depune în susținerea cauzei documente noi și probe noi, chiar dacă acestea anterior nu au fost cercetate de organele de inspecție fiscală.

De asemenea, se reține că în această situație organului care a efectuat activitatea de control i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora.

Având în vedere că, pe de o parte, organele de control nu prezintă motivele pentru care au considerat că bunurile achiziționate, respectiv ambarcațiune, remorcă, vâsle, schiuri și veste nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar pe de altă parte petenta depune la dosarul contestației documente noi, care anterior nu au fost analizate de organele fiscale, acestea fiind depuse ulterior la dosarul contestației, și faptul că, potrivit punctului 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, organului care a efectuat activitatea de control trebuie să i se ofere posibilitatea să se pronunțe asupra acestora, **urmează a se desființa Decizia de impunere nr./08.07.2009 privind taxa pe valoarea adăugată în sumă de lei**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin altă echipă să procedeze, în termen de 30 de zile de la comunicarea prezentei decizii, la recalcularea debitelor, strict pentru aceeași perioadă, și să emită un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere cele precizate în decizie și prevederile legale aplicabile în speță.

Desființarea are la bază prevederile **art. 216 alin. (3)** din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, unde se stipulează:

„(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.”

La reverificarea creanțelor fiscale contestate și pentru care s-a dispus desființarea actului atacat, se vor avea în vedere prevederile **pct. 102.5** din

Normele metodologice de aplicare a O.G. nr. 92/2003, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, unde se precizează:

„102.5. În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat”

și prevederile **pct. 12.7** Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, unde se stipulează:

„12.7. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.”

Majorările și penalitățile de întârziere în sumă delei, aferente taxei pe valoarea adăugată, reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul.

Deoarece pentru debitul în sumă de lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată, s-a desființat Decizia de impunere nr./08.07.2009, conform principiului de drept "*accessorium sequitur principale*" (accesoriul urmează principalul), **urmează a se desființa decizia de impunere privind accesoriile aferente debitului în sumă delei.**

Pentru considerentele prezentate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 145 alin. 3 lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, art. 65 alin. 2, art. 109 alin. 1, art. 213 alin (4) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, pct. 102.5 și pct. 182.1 din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin H.G. nr. 1050/2004, pct. 12.7 Ordinul Ministerului Finanțelor Publice nr. 519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, coroborate cu prevederile art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se:

D E C I D E:

1. Desființarea Deciziei de impunere nr. din 08.07.2009, emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Suceava, **privind suma de lei**, reprezentând:

- lei taxa pe valoarea adăugată;

-lei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, în vederea reanalizării cauzei strict pentru aceeași perioadă și aceleași obligații fiscale, conform celor reținute în cuprinsul prezentei decizii și a prevederilor legale aplicabile în speță.

Verificarea va fi efectuată în termen de 30 zile de la data comunicării prezentei, de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a emis decizia de impunere contestată și desființată prin prezenta decizie.

Prezenta decizie poate fi atacată la Tribunalul Suceava, în termen de 6 luni de la data comunicării, conform procedurii legale.